

DE
VITA ET MERITIS
P E T R I B R A H E

COMITIS DE VISINGSBORG, LIBERI BARONIS DE CAJANA, DOMINI
DE RYDBÖHOLM, LINDHOLMEN, BRAHELINNA ET BOGESUND,
REGNI SVECIE ARCHIDAPIFERI ET SENATORIS, SUPREMI DICA-
STERII REGII HOLMENSIS PRÆSIDIS, GENERALIS FENNIE, ALAN-
DIÆ ATQUE OSTROBOTHNIÆ GUBERNATORIS, ACADEMIÆ ABOËN-
SIS CANCELLARII, ATQUE WESTMANNIÆ, REGIONIS MON-
TANÆ DALECARLIÆQUE LEGIFERI,

DISSERTATIO ACADEMICA

CUJUS PARTEM SECUNDAM

CONSENSU AMPLISS. FACULT. PHILOS. ABOËNSIS

PUBLICO MODESTE SUBJICIUNT EXAMINI

BENEDICTUS JACOBUS IGNATIUS,
Philosophiæ Magister & ad Biblioth. Imper. Acad. Amanuensis
Extraordinarius.

ET

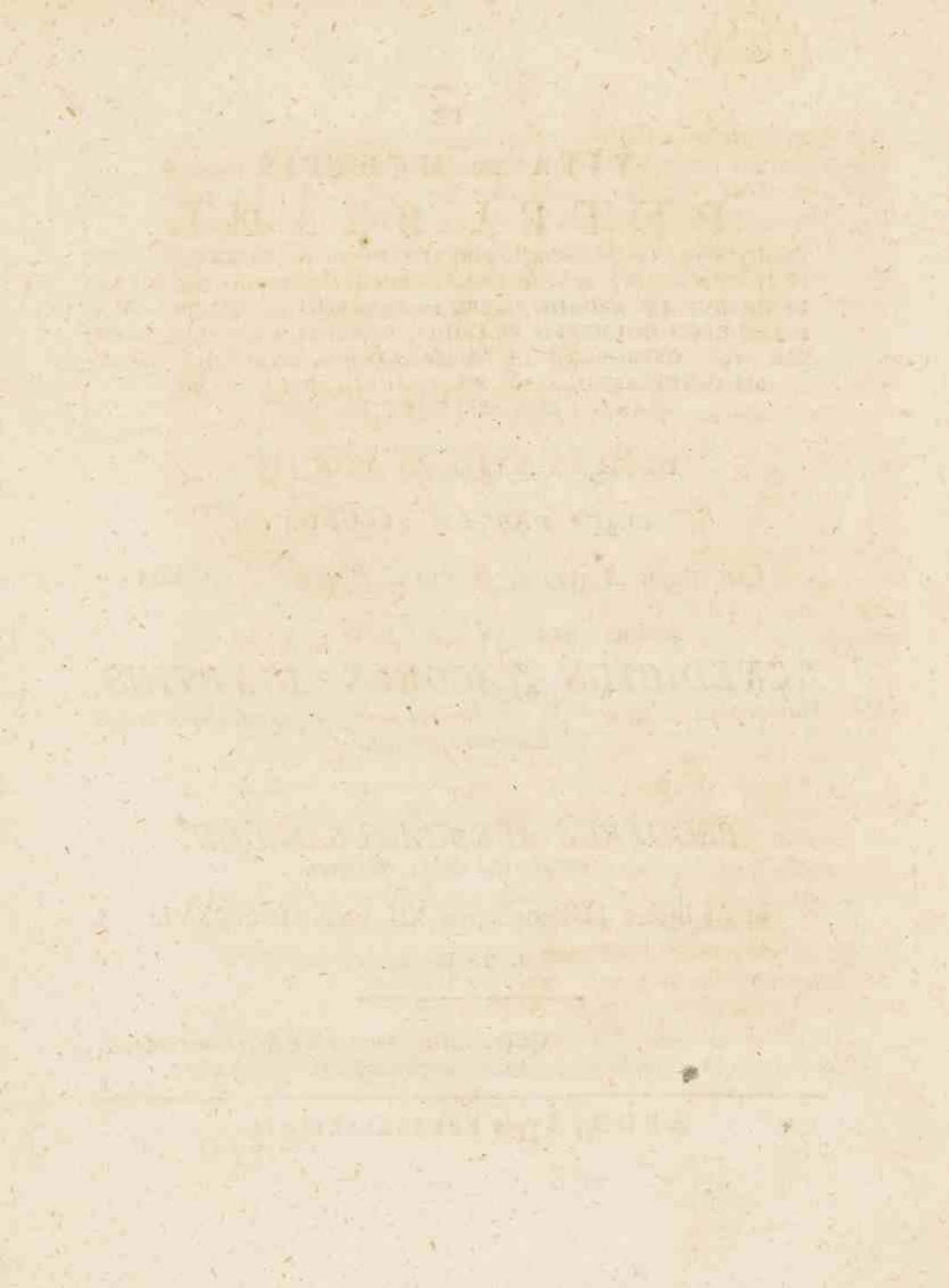
BRODERUS ABRAHAMUS MIÖDH,
Stipendiarii Publici, Aboïnses.

In Auditorio Philosoph. die XII Junii MDCCCXVI.

h. p. m. s.

Quique sui memores alios fecere merendo,
VIRG.

ABOË, Typis FRENCKELLIANIS.

Ætas ejus infantilis in illa incidit tempora, quibus de summa imperii motæ fuerunt exitiosissimæ atque funestissimæ intestinæ turbæ & contentiones, quum SIGISMUNDI Regis avitum thronum defendentis alii, alii Ducis CAROLI libertatem Sveciæ veramque tuentis religionem faverent partibus, & magna pars Nobilium, qui veterem Aristocratiam renovatam cupiebant, tertiam factionem duobus reliquis contrariam constitueret. CAROLUS defensione religionis atque libertatis, qua Clerum Ordinesque Urbicorum & Rusticorum sibi obstrictos reddiderat, reliquas duas factiones, in unam licet sensim coalescentes, tandem suppressit, vinculis, exilio & morte principes adversariorum, vindictæ certe nimium indulgens cupidini multabat, coronamque Regni Sveciæ, præmium constantiæ atque laborum, ab Ordinibus sibi oblatam reportavit. Innumeri vero has inter procellas nobiles & bene meriti viri, vitæ, tranquillitatis & fortunarum fecere naufragia, nullaque fere erat Familia nobilior, quæ membrum e gremio suo abreptum non lugeret, quarum jacturarum Familia Brahea haud immunis 29), pacatis tempestatibus civilibus, pristinam ite-

C

rum

29) Sic Pater nostri Comes ABRAHAMUS BRAHE in proelio ad Stongæ pontem die 25 Sept. 1598 vexillum Regis SIGISMUNDI contra Patrum ejus portavit, in gratiam tamen Regis CAROLI paullo post restitutus. De hac reconciliatione ipse sic fatur: *Den 6 Decembris (1598) gaf den gode och dygdelige Fursten mig sin gunst och nåde igen i sin Kammar, och bad mig till aftens måltid med sig. Abrah. Brahes Tidebok pag. 132.* — Patruum vero Comites ERICUS BRAHE Regni Senator atque GUSTAVUS BRAHE R. SIGISMUNDI Campi Marschalius, & patria sua exules Gedani diem obierunt, ille Anno 1614, hic a. 1615. Sed Comitatum Visingsborg, quem Comes ERICUS BRAHE,

rum recuperavit dignitatem & gratiam. Mite quoque GUSTAVI ADOLPHI ingenium discordes civium animos in concordiam reduxit, factiosorum suffocavit conjurationes, proscriptorum liberos in patriam atque bona sua restituit & familias a patre afflictas beneficiis ita cumulavit, ut generositate virtutibusque suis memoriam severitatis & iniquitatis paternæ sensim exstingeret. Diuturnis tamen atque noxiis regnum Sveciæ involvebatur bellis, Rege Poloniae Sigismundo jus suum hæreditarium nequidquam urgente, cruentisque decertatum est armis, donec veteres tandem componerentur similitudines, induciæque primum breviores, dein longiores, & firma denique pax, Regibus CAROLO IX atque SIGISMUNDO Filiisque amborum tranquillum in gremio almæ terræ jam carpentibus somnum, ex voto iniretur 30).

Pri-

sua culpa amiserat, fratri Comiti MAGNO BRAHE generose reddidit Rex CAROLUS IX. Pari modo prædium avitum Sundsholm, cujus jacturam meruerat Comes GUST. BRAHE, gratia R. GUSTAVI ADOLPHI anno 1620 recuperarunt fratres MAGNUS & ABRAHAMUS. HALLENBERG l. cit. 3. Delen, pag. 621, 622.

- 30) Bellum atque inimicitia Sveciam inter & Poloniam a proelio Stongebroënsi sub toto imperio R. CAROLI IX durabant & sub R. GUSTAVO ADOLPHO, brevibus interjectis armistitiis, usque ad annum 1629, quo sex annorum inducias Stumæ inire cgebantur Poloni, continuabantur. Hæ, quum anno 1635 exiissent, in viginti sex annos tum prolongatæ sunt, & post bellum sub R. CAROLO GUSTAVO renovatæ, omnes lites pace Olivensi A. 1660 tandem compositæ. De origine causisque hujus belli diuturni consulatur *Exegesis historica causas commemorans, quibus O. aines regni Sveciæ provocati Sigismundum tertium Regem Poloniae ejusque progeniem Svecico*

Primos pueritiæ annos Comes noster plerumque degebat in avita sede Rydboholm 31), saluberrima coeli temperie & amœnissimo situ ornata, ubi a piis Parentibus privatisque Præceptoribus summa cura & diligentia ad omnem morum vitæque innocentiam ac eruditionis præstantiam educabatur, animus virtute imbuebatur, corpus durabatur & laboribus firmabatur atque felices facultates dotesque animi impigre excolebantur. Mature enim in tenerrima indole effucebant facilis captus, vivida imaginandi facultas, acutum judicium, eximia ingenii vis atque felicissima memoria; celeriter enim arripuit, quæ illi videnda, audienda aut discenda proponebantur felicique tenuit constantia, quamobrem Parentes, juvenem ad imitamenta eorum, quorum in consortio primam suam ætatem agat, actiones suas & mores plerumque conformare, haud insecii, nulla alia, quam quæ mentem ad excelsiorem virtutem attollere possent, a teneris enim intueri exempla permiserunt, animum ejus honestas excipere impressiones utilesque doctrinas sedulo volebant moribusque, omnes illecebras mali removendo, indesinenter invigilabant. Et quum Pater ejus prudentissimus bene cognosceret, quantum Reipublicæ intersit, illos qui ad negotia publica destinantur, bonis tempestive artibus erudiri, atque ad officia sua rite obeunda institui, nullam curam nullosque omisit sumtus, quibus progressus Filii in artibus & scientiis, moribus elegantioribus & cognitione rerum in vita communi scitu necessariarum promovere posset.

C 2

Hunc

exuerunt diademate. Holmiæ 1607 4:o Suetice pagg. 543. — Confr. de hac re quoque Litteras inter Senatum Sveciæ & Senatores Poloniæ alternis vicibus commutatas, quas JOH. LOCCENIUS inseruit Historiæ suæ Svecanæ, Francofurti & Lipsiæ 1676 4:o pag. 464 — 474.

31) *Grefve PER BRAHES Tänkebok pag. 1.*

Hunc vero Filium quanto quamque paterno amore persecutus fuerit Parens optimus, vel ex eo liquet, quod inde a primis ejus incunabulis custodem ipse egerit morum filii fidelissimum, cumque quoties itinera faceret, ab annis tenerimæ ætatis secum duxerit, ideo magis ne sub absentia sua malis imbueretur consuetudinibus, quam quod pro infanti ætate aliquam ex iis percipere posset utilitatem. Sic Patrem suum Anno 1604, ad Comitiam comitatus est Norcopensia, quæ licet memorabilia 32), attentionem ejus nondum figere poterunt.

- 32) Ubi unionem hæreditariam jam ante biennium in Comitibus Holmensibus sancitam, Ordines Regni iterum confirmabant, qua R SIGISMUNDO hæredibusque ejus imperium Sveciæ ac jus successionis in perpetuum abrogabatur, Regiaque dignitas, postquam Dux Ostrogothiæ & Daliæ JOHANNES, Frater SIGISMUNDI, jus suum propius voluntarie abdicaverat, in Regæ CAROLO ejusque liberis ac posteris certa lege stabiliebatur. Post hæc Comitiam CAROLUS titulum Regis Sveciæ electi demum suscepit. Vide ERIC. MICH. FANT Kort Utkast til K. GUSTAF ADOLPHS Historia, Stockholm, Upsala och Åbo 1784 4:o. — Sed anno jam 1594, SIGISMUNDI consilio, Pontificiæ religionis in Sveciam introducendæ patefacto, magna pars Ordinum Regni ceptrum CAROLO deferre voluerant, quod is tamen & tum & postea diu modeste detredavit. Confr. JAC. WILHELM Historiam Sveciæ Pragmaticam, Holmiæ 1731 4:o pag. 621. Administratoris Regni titulo plenaque Regia potestate inde a morte R. JOHANNIS III anno 1592 Regnum Sveciæ tamen gubernarat. Cum vero Ordines Regni vicaria administratione haud contenti, in Comitibus Holmensibus anno 1602 acrius insisterent, ut Coronam acceptaret Svecanam, hoc si de adventu Princ. ULADISLAI, filii St-

erunt. Vix etiam quidquam pompæ Coronationis Regis CAROLI IX., præmisso consueto iurejurando & sollennibus inaugurationis, maximoque, si conditionem Regni spectes, luxu 33) celebratæ, quam ei admodum puero anno 1607 Upsaliæ contemplari licuit, memoria tenella hæsit. Festis aulicis regisque epulis semper adfuit, a Rege CAROLO & Coniuge ejus Regina CHRISTINA magnopere dilectus ludisque Regionum liberorum Principum CAROLI PHELIPPI & MARIE ELISABETHÆ sibi æqualium sæpe interfuit socius 34), quorum consuetudo ipsaque in aula commoratio, antea partas facultates & scientias mire exornavit auxitque. Dum vero Rex CAROLUS anne 1609, more patrio præco, regnum circuiret, (*reste Eriksgatan*), Paterque Comitis nostri eum comitaretur, Filium interea Sorori Avæ, Reginæ Viduæ Regis GUSTAVI PRIMI CATHARINÆ STENBOCK in villa regia Strömsholm 35) habitanti in manus tradidit, quæ de eo curam pietatemque maternam gerens, consuetudine festiva urbanisque moribus ei haud parum pro-

GISMUNDI iterum frustrarentur promittens, vicarium continuavit imperium, usquedum in Comitibus Norcopensibus precibus Ordinum exoratus in electionem sui & renovationem unionis hæreditariæ tandem consentiret.

- 33) De magnificentia hujus Coronationis vide von Dalin *Svea Rikets Historia 3 Delen, 2 Band. pag. 569 — 571*
 JON. WERWNG *K. Sigismundi och K. Carl IX:s Historia Sen. Del. Stockholm 1747 4to, pag. 159 sqq.*

34) *Grefve PEHR BRAHES Tänkebok pag. 1.*

- 35) In Provincia Westmannia sita, a R. GUSTAVO PRIMO a 1557 & sequentibus annis amoenissimo loco ædificata.

profuit. Ex hoc itinere redux Rex CAROLUS Filium suum maximum natu Principem GUSTAVUM ADOLPHUM, Magnum Ducem FINLANDIÆ atque Ducem WESTMANNIÆ ESTONIÆ-que anno 1610 die 12 Julii declaravit, eumque anno 1611 in Conventu Statuum Regni Oerebrogiæ toga virili sollemniter indui.

Anno 1611 pertinace quartana febris detinebatur PETRUS noster, quam cura sollicita Parentum atque beneficio naturæ suæ robustæ feliciter superavit. Sed triste præterea illi & toti Sveciæ hoc tempus fuit morte Regis CAROLI IX, quæ dum Regnum triplici implicitum gravatumque esset bello, Russico, Danico & Polonico, die 30 Octobris Nycopiæ haud opportune acciderat. Status Sveciæ nutans, progressusque Regis Danicæ, injusto eum aggredientis bello, mortem sine dubio properarunt, postquam aliquod tamen gaudium ex nuntio de electione Filii CAROLI PHILIPPI in thronum Ruthenicum, paullo ante obitum allato percepisset. Facultates quoque eximiæ Filii GUSTAVI ADOLPHI cor ejus curis perpetuis & adversa fortuna oppressum jam dudum exhilaraverant, fiduciaque impleverant, illum consilia sua generosa Commodum Sveciæ spectantia, quæ mors præmatura fatumque infelix imperfecta relinquere eum cogerent, olim perfecturum esse, quare de negotiis sibi differendis aut omittendis semper dicebat: ille faciet. Princeps dum vixit animosus fuit & prudens, libertatis Patriæ veræque Religionis acerrimus vindex, adversus omnes molitiones hostiles & domesticas fortis & constans, ad commotionem animi iramque quidem pronus, fereque inexorabilis, sæpissime vero propter salutem populi propriamque incolumitatem severitate uti coactus. Inter utilissimos tamen Sveciæ Reges referri meretur, nam sive œconomix, mercaturæ & artium florem, sive litterarum culturam, sive religionis & rerum sacrarum curam con-
side-

sideraveris, sollertem, intpigrum regnique sui commodis serio invigilantem ubique eum invenies. In eo factorem sui singularem Comes PETRUS amisit, quæ jactura majore mox compensabatur benefactore, Filio CAROLI GUSTAVO ADOLPHO, qui inter summos quos Svecia & Orbis terrarum unquam vidit & Heroas & Patres Patriæ merito numeratur, in locum Patris defuncti succedente. Comitibus enim Nycopensibus ex occasione fatalis hujus casus ad diem 1 Decembris præfinitis, Ordinibus Regni nomine Reginæ Viduæ Ducisque JOHANNIS convocatis, GUSTAVUS ADOLPHUS, postquam Dux ipse, Ducatu ejus territorii quibusdam aucto 36), jus suum hæreditarium consignata declaratione iterum resignaverat, in thronum avitum stabilitus est, & septimum decimum nuper attingens annum, Auctore AXELIO OXENSTIERNA, qui Comitibus nomine Reginæ aperuerat, unanimi consensu Tutorum atque Ordinum Regni omni tutela liberatus, habenas imperii valida statim capessivit manu, patriamque magnanimitate & virtutibus e summa miseria in statum meliorem feliciorumque brevi evexit.

Se-

36) Territoriis videlicet Warstofta, Gudhem, Frökind & Wilska in Westrogothia. JOH. WIDEKINDI *K. Gustav Adolphi Historia*, 1 *Delen*. Stockholm 1691 Fo'. pag. 12 sqq. — GUSTAVUS ADOLPHUS ad obitum Patris de successione in thronum Sveciæ minime securus fuit, nam Rex CAROLUS ipse Ordinibus Regni, ut Ducem JOHANNEM, utpote ætate maturiorem, post mortem suam Regem eligerent, suaserat, & Dux jus suum acriter urgere perseveravit, cedereque noluit nisi aut Finlandia aut Westrogothia Ducatus ejus augeretur, donec territoriis jam dictis contentum se tandem declararet. Hac re, Ordinibusque GUSTAVUM Regem præoptantibus, omnes difficultates remotæ sunt.

Sequente anno Comitia Holmiæ sunt habita, ubi de statu Sveciæ quoad Polonos & Ruthenos, & de belli Danici, quod eo non gerebatur successu, quo reliqua quæ postmodum sustinuit Rex GUSTAVUS ADOLPHUS, subsidiis agebatur. Eadem occasione Dux JOHANNES cum Filia Regis CAROLI MARIA ELISABETHA in regia arce Holmensi die 29 Novemb. nuptias celebravit 37). — Ætatem vero discendo aptam Comes noster interea litteris consecrare, virtutemque colere diligenter perrexerat, unde in tenello pectore maturioris intelligentiæ indicia, & in tenui corpore antiquam morum concinnitatem cerneret. Ideo nec mirandum, ei adhuc puero etiam gravioribus in negotiis fidem haberi potuisse, quod legatio testatur, qua a Regni Sveciæ Legatis ad Legatos Danicos de pace ineunda tractaturos ad Knärydam cum litteris missus sponsoriis, quibus Sonneburgum, Oeselæ insulæ urbem, Daniæ numquam fuisse concessam ostendebatur atque reliqua horum postulata & gravamina graviter refutabantur, ex voto omnium fungeretur 38). Pax inter ambo regna, concilian-

37) Natus ille erat anno 1589, illa anno 1596, eodemque anno 1618 moriebantur & in basilica Lincopensi honorifice sepeliebantur. Conjugium illorum felicissimum non fuisse, testantur Historici, quod infortunium mortem amborum haud indubie maturavit. — *FANT l. cit. p. 26* & 59 illam perperam vocat *MARIAM ELEONORAM*.

38) Vide *JON. HALLENBERG l. cit. 2 Bandet & pag. 620.* — Pueri nobiles sollennioribus Legationibus, non solum ad ministerium obeundum & pompam Legatorum augendam, sed etiam facultates suas exercendi gratia, adjungi solebant. quare probabile est, Senatorem Abrah. Brahe hoc respectu Filium suum Legatis commendasse.

alliantibus Legatis Regis Magnæ Britanniae ROBERTO AMSTRUTHER & JACOBO SPENS ab utriusque Regni Cancellariis, Svecorum AXELIO OXENSTIERNA, Danorum CHRISTIANO FRIIS, cum tribus aliis Regni Senatoribus utrinque, conditionibus quam quæ initio sperandæ erant Sveciæ melioribus, ad fines Sjöred inter Ulfsbeckam & Knärydam, Oxenstiernæ cura & prudentia paullo post die 19 Jan. 1613 concludebatur, ubi jus trium Coronarum utrique regno sine præjudicio alterius in insigni gerendarum permittebatur, Sonnenburgum & jus ac titulus in Laponibus Occidentales Danis cesserunt, Provinciæ Jemria & Herdalia a Svecis occupatæ reddebantur, Svecia vero amissas urbes & castella, decies centenis millibus Imperialium intra sex annorum spatium solvendis recuperavit, ceteræque minoris momenti controversiæ amice componebantur 39).

Quando Pater nostri Comes ABRAHAMUS BRAHE anno 1613 Legatus ad fines Regni confirmationem Pacis a Rege Sveciæ, Duce JOHANNE & Senatu subscriptam Legatis Daniæ traditurus mitteretur, Filius PETRUS eo tempore apud Matrem in villa Rydboholm versabatur, ansamque primam, rebus bellicis & operibus defensionis animum advertendi heic accepit, cum necesse esset, eam contra aliquot centum Scottos aliosque milites externos munire, qui in ea regione collocati, villam Fröo incendio vastaverant & quemcumque con-

D

tra

39) Eodem anno mense Junio in Comitibus Holmensibus congregati Regni Ordines tributum susceperunt per IV annos solvendum sub nomine redemptionis Elfsburgensis (Elfsborgs Lösen), quo XV auri tonnas in ærarium congregabantur Regni, quarum soluta redemptione Elfsburgi, reliquæ V tonnæ bello Russico deinde impendebantur.

tra eos minus paratum hostium instar spoliarent 40). Anno 1614 die 14 Jan. Comitia Oerebrogiæ iterum sunt inchoata, ubi de modo pacis cum Polonis & Russis inchoandæ agebatur atque de justitia administrandâ & mercatura promovenda, de navigatione, vectigalibus, militum stipendiis ceterisque rebus consilia capi-bantur saluberrima 41). Præcipui horum Comitiorum fructus erant ordinatio societatis commerciorum atque institutio Supremi Dicasterii Regii Holmensis, ubi Patruus nostri Comes MAGNUS BRAHE primus Præses atque Pater Comes ABRAHAMUS BRAHE Assessor constituti sunt. Tribunal hoc, ubi Comes noster amborum olim fungeretur muneribus, a Regni Cancellario AXELIO OXENSTIENA sollemniter inaugurabatur.

Annus 1616 memorabilis fuit domestica Patriæ nostræ lætitia. Rex namque GUSTAVUS ADOLPHUS FENNIAM sua exhilarans præsentia, Concilium Ordinum Fennicorum Helsingforsiam ad diem 19 Jan. convocaverat 42), ubi de præcavendis machinationibus Polonicis, de causis belli Russici, de ordine præstandi equos conductitios in Svecia anno præterito statuto atque de tributo ad bellum gerendum novo, inter eos

con-

40) De fallaciâ atque rapacitate militum conductitiorum & exteriorum vide HALLNBERG loco cit. 2 Bandet pag. 427 & pluries in sequentibus.

41) De decretis horum Comitiorum fuse agit WIDEKINDI loco cit. pag. 202 sqq.

42) Orationem memorabilem Regis ad Ordines Fennicos tradit WIDEKINDI loco cit. pag. 328 — 335 & LOCCENIUS loco cit. pag. 526 — 533.

convenit. Litteras Ordines Fennici ad Ordines Sveciæ Gothiæque de eodem tributo ab ipsis quoque præstando miserunt, quod, ut plurima sub imperio R. GUSTAVI ADOLPHI in annum concessa, postea sub nomine Stora Landtågs Gården perpetuo continuavit 43). Dum in FENNIA commorabatur Rex multos præterea abusus abolevit, confusiones rerum correxuit, partes ægras reipublicæ sanavit omnique studio miseriam Fennorum, quantum potuit, sublevare laboravit. — Ad finem hujus anni Comes Petrus maturior jam ætate & iudicio, Patrem suum ad villam Wäsby, juxta montem Salæ sitam, quorsum Rex universum Senatum Regni convocaverat, secutus est. Occasionem tum adeptus est exoptatissimam, Fodinam Argenti famosam & ad illam pertinentes officinas visitandi & contemplandi. Comitibus quoque interfuit Oerebrogiensibus anno 1617 die 20 Jan. inceptis, in quibus de pace cum Regno Russico ineunda, de fallacibus Polonorum induciis atque de Coronatione Regis consultatum est 44). Hinc ad villam Dimbo 45) cum Patre die 7 Martii & inde die 27

D 2

ad

43) Quamvis gravita tributa, immensa fere & continua solve cogeret populus inops, onus tamen minus sensit, partim propter amorem erga Regem, partim quia ad commodum Regni ea adhiberi persuasus erat, partim quoniam Rex, cui incrementum rei familiaris & prosperitatis publicæ maxime cordi erat, cum novis expensis, novas etiam rationes victum atque mercedem quærendi illi aperiebat,

44) Ceteras res in his Comitibus transactas exponit WIDEKINDI *loc. cit. pag. 376.*

35) In Westrogothia sitam & anno 1615 a Rege Comiti ABRAHAMO BRAHE donatam, Confer *Abr. Brahes Tidebok, loc. cit. pag. 169.*

ad Visingiam profectus, apud Patrum suum Archidapiferum Regni aliquot dies commorabatur atque dein per Westrogothiam ad villam Rydboholm redibat — Pax hoc anno Russiam inter & Sveciam die 27 Febr. 46) in pago Stolbowa inter Ladogam & Tefinum, per arbitrum pacis, Cubicularium Regis Magnæ Britanniae, Equitem JOHANNEM MERICK conciliabatur, qua Sveciæ præter viginti milla Rublorum argenteorum tota Provincia Ingermannia cedebatur atque renuntiatio Ditionis Kexholmensis, Livoniæ & Estoniæ iterum confirmabatur 47), quas tamen Provincias pace Neostadiensi anno 1721 recuperavit PETRUS MAGNUS Russiæ Imperator. ~ Variolis tempore æstatis Comes noster ægrotavit, ex quibus vix convaluerat, quum morte Sororis dilectissimæ in ipso ætatis flore extinctæ 48), moestitia animum ejus incederet gravissima. Dolore paulatim mitigato Patrem suum una cum Fratribus

46) FANT *loc. cit. pag. 50*, pacem die 1 Maji initam refert, sed perperam.

47) Rex enim quæstuosas pacis conditiones certasque & continuas fines Fratris in solum Ruthenicum præoptabat eversione, quam hæsitatio & cunctatio Principis Caroli Philippi & mutatus Russorum animus tum quoque impossibilem reddiderant. In fine anni idem Princeps peregrinationem per Daniam, ubi a Rege magnifice exceptus est, ad cognatas sibi aulas Germanicas & inde in Galliam, ubi Regem LUDOVICUM XIII Parisiis invisit & sequente anno die 12 Maji Nycopiam revenit,

48) BEATA BRAHⁿ nata anno 1599 die 28 Octobr. in Rydboholm, Holmiæ a 1617 die 23 Sept. diem obiit.

tribus Upsaliam comitatus est, ubi die 12 Octobr. sollemnia Coronationis Regiæ in templo Cathedrali celebrata videre ei licuit 49).

Hiemale tempus anni sequentis in villa Dimbo cum Patre & tota Familia degebat, sed ineunte vere ad villam Rydboholm cum suis reversus, Patrem suum, qui delectum militum in Legiferatu suo procuraret, ad prædium Wäsby comitatus est, unde domum profectus, ad iter suum peregrinum se præparare incepit. Vigebat enim tum apud Svecos mos ille antiquus & laudabilis, quem dolenda necessitas illis initio obruserat, juvenes suos nobiles & ingeniosos ad cultiores Europæ terras mittendi, quo ad illarum Academias artes & scientias utiles haurirent institutionemque acciperent de rebus, quarum notitiam comparandi intra fines Patriæ occasio deerat. Dijudicandi quoque perspicaciam & experientiam peregrinationibus augeri, sapientiam parari, morum atque virtutum præstantissimarum amorem excitari, omniumque rerum scientiam conciliari, quum aut quæ vetustate notabilia, aut quid in moribus alienis pulcrum, quid in institutis salubre & fructuosum, quid in præceptis laude atque imitatione dignum, oculis attenti juvenis sese offerrent, haud immerito putabant. Idcirco plurimi Sveciæ Magnates atque Purpurati hoc sæculo viventes viri fuerunt non solum usu atque experientia omnium rerum præstantissimi sed etiam doctissimi atque litteratissimi Scientiarum cultores atque patroni 50). Illam quoque Comes BRAHE jam attigerat ætatem,

49) Splendorem & Cærimonias hujus Coronationis prolixè describit WIDEKIND *loc. cit.* p. 431 sqq. Confr. HALLENBERG *loc. cit.* 4 Bandet, pag. 623 sqq. & ABR. BRAHES. *Tidebok* pag. 175 — 188.

50) Rex CAROLUS IX in Testamento suo anno 1605 die 12

fem, qua corpus laboribus assuefactum, mens disciplinis firmata, eum ad nobiliora & altiora provocarent litterarum studia 51), levioribusque perfunctus illis, quæ præmitti debent doctrinis, faciliorem sibi ad penitiora scientiarum sacra aditum aperuerat, unde idoneum Pater ejus eum judicaverat, qui exteras invisendo terras progressus suos eximios ulterius augeret, thesaurumque eruditionis in Patria partæ cumularet, quo dein sibi simul & civibus utilior ad suos reverteretur. Socius itineris atque Studiorum moderator ei adjungebatur Philosophiæ ad Academiam Upsaliensem Adjunctus Magister ISRAËL BRINGIUS 52), qui ad celeberrima Germaniæ Lycea
-insi

Aug. obsignato, Ordinem hortatur Equestrem: "*ut peregrinationibus, & saltim, qui humanioribus apti non essent literis, aulicis ac militaribus exterorum disciplinis operam darent, quo aliquando ad obeunda Regni munia essent idonei*". WALDE *loc. cit.* pag. 649.

51) Eum ad Academiam Upsaliensem studiis vacasse dicit REHRINDER *loc. cit.* pag. 15, quod tamen ceteri ignorant vitæ ejus Scriptores.

52) NICOLAI BRINGII Pastoris & Præpositi in Bringtofta Filius, natus anno 1588, rudimenta studiorum in Scholis Wexionensi & Calmariensi posuit, & biennio Academiæ Rostochiensem & Gryphiswaldensem ab anno 1610 frequentans, anno 1612 Domum rediit. Sed ad studia sua absolvenda ad Exteros iterum egressus, Academiæ adivit Wittebergensem, Helmstadiensem & Tubingensem, in qua anno 1615 primus inter LI Candidatos Lauream reportavit Apollinarem. Sequenti anno in Patriam reversus, munere Adjuncti in Philosophia ad Acad. Upsalion-

insignem sibi acquisiverat laudem doctrinae atque integritatis, Felicibus itaque auspiciis die 9 Octobris anni 1618, a Patre Patruoque Comitis sufficientibus instructi subsidiis 53), iter suum inchoarunt atque emensis Meridionalibus Sveciae Provinciis, per Hafniam, Rostochium, Vismariam, Lubecam, Lüneburgum, Brunsvigam & Cassellas, ad Gissam Hassiae urbem pervenerunt, ubi per duos integros annos cum tribus mensibus, cum eximio suo emolumento Adolescens noster commoratus, Academiam ibi florentem, inter primarias Germaniae tum numerandam, sedulo frequentavit, cum Musis studiosissime habuit consortia, artesque & scientias utiles impigre didicit. Hospitem ibi invenit benignum & officiosum, Theologum consilio & facundia pollentem JUSTUM FEUERBORNIIUM 54), eximii illius Theologi BALTHASARIS MENTZERI generum, quo

sem admotus est. Tertium cum Comite nostro peregre profectus, post reditum a. 1628 Ethices & Politices, & anno 1648 Juris ad eandem Academiam Professor constitutus est, vitamque anno 1662 die 29 Jan. casu infelici cum morte commutavit. JOH. HENR. LIDÉN in Catalogo suo 44 Dissertationes sub ejus Præsidio Upsalicae editas enumerat. Confr. *Programma OLAI RUDBECK in Bibliotheca Suiogothica von STIERNMAN Holmiae 1731 4to & p. 299.*

53) Confr. ABRAH. BRAHES *Tidebok loc. cit.* ubi apparet, quam liberaliter Pater sub peregrinationibus eum pecuniis sublevaverit.

54) Natus die 13 Novembr. 1587 in Westphalia, tandem Theologiae Doctor, Academiae Gissensis Rector, Theologiae Professor Primarius & Superintendens Templorum Scholarumque Regionis Marburgicae, denatus Gissae anno 1636

quo familiarissime utebatur, quemque simul & MENTZERUM 55) atque HUNNIUM 56) inter Professores ibi docentes maxime auscultabat.

Persuasum tum erat, illos, qui ad munera civitatis educabantur, nullarum rerum ignaros esse debere, quæ sub illorum iudicium venire aliquando possent, ideoque nulla scientia Philosophica a Comite BRAHE negligebatur, nec Theologiam intactam reliquit, in qua bene versatus fuisse perhibetur. Inter linguas exteras, cultissimis Europæarum Nationum Germanicæ & Gallicæ addiscendis maxime studuit, neque linguas sic dictas mortuas, seu quæ in ore hominum esse desierunt omisit, sed quod minime crederes Linguae etiam Hebraeæ diligenter operam dedit. Artes quoque liberales & exercitia, quæ vigorem animi & agilitatem roburque corporis promovent, haud neglexit: præsertim saltationi atque inserviebat palæstricæ, quæ illis quoque temporibus & locis valde necessaria erat, quum sub tumultu Bohemico, multi

die 6 Febr. De vita & scriptis ejus vide CHRIST. GOTTL. JÖCHERS *Allgemeines Gelehrten Lexicon*, 1 — 4 Theil, Leipzig 1750, 1751 4:o & JOH. FRANC. BUDDEI *Allgem. Historisches Lexicon* 1 — 4 Theil, Leipzig 1730 — 1732 Fol.

55) Natus die 27 Febr. 1565, Theologiæ Doctor & Professor Gissæ & postea Marburgi, quorsum Academia anno 1625 translata est, obiit anno 1627 die 6 Jan. Confr. JÖCHERUM & BUDDEUM loc. cit.

56) Ni fallor, ULRICUS HELFRICUS HUNNIUS, Professor Juris Gissæ & Marburgi, Religionem Catholicam postea amplexus, anno 1631 Electoris Trevirensis factus est Consiliarius & Cancellarius Vicarius, vide JÖCHERUM & BUDDEUM loc. cit.